

CAP DE L'ESTAT

4800 REIAL DECRET LLEI 3/1999, de 26 de febrer, sobre pagament de les indemnitzacions derivades de la sentència de la Sala Segona del Tribunal Suprem, de 26 de setembre de 1997, als afectats per la síndrome tòxica. («BOE» 50, de 27-2-1999.)

Després que es produís durant els primers dies del mes de maig de 1981 la catàstrofe sanitària coneguda com la síndrome tòxica, i amb independència de les mesures de resposta sanitarioassistencials que es van establir, es van iniciar les actuacions judicials tendents a esclarir i depurar les possibles responsabilitats penals que es poguessin derivar d'aquests fets.

Les primeres actuacions judicials d'investigació van concloure amb el sumari 129/1981 dels jutjats centrals d'instrucció números 2 i 3, i posteriorment amb la sentència de 23 d'abril de 1992, de la Sala Segona del Tribunal Suprem, per la qual es condemnen determinades persones físiques com a responsables penals i civils de l'enverinament.

Els afectats, en considerar que no s'havia satisfet la seva pretensió de ser rescabats dels danys materials i personals que havien patit, van interposar una denúncia al Jutjat Central d'Instrucció número 1 perquè s'investiguessin les presumptes responsabilitats en què havien pogut incórrer determinades persones al servei de l'Administració de l'Estat, en relació amb la intoxicació alimentària. Admesa la denúncia a tràmit, es van instruir les diligències prèvies número 162/89, que, una vegada finalitzades, es van elevar a l'Audiència Nacional, òrgan que, amb data 24 de maig de 1996, va dictar una sentència contra la qual es va recórrer en cassació davant la Sala Penal del Tribunal Suprem.

Amb data 26 de setembre de 1997, aquesta última instància judicial va dictar la sentència definitiva per la qual, entre altres condemnes, es declara la responsabilitat civil subsidiària de l'Estat en el pagament de la totalitat de les indemnitzacions acordades per als afectats, amb determinades deduccions, que s'indiquen en la mateixa sentència.

En aquests moments s'ultimen les regles i les condicions que han d'ordenar el procés d'execució de la sentència, que ha de concloure amb la liquidació final que determini les quanties indemnitzatòries individuals que l'Estat ha de fer efectives.

Ara bé, el procés d'execució d'aquesta sentència presenta una complexitat especial, derivada de factors com ara el gran nombre d'afectats, la diversitat de les situacions en què es troba cadascun —de la qual, al seu torn, deriva l'import diferent d'indemnització que s'ha d'abonar en cada cas particular—, i la repercussió social suscitada per les circumstàncies que han acompanyat el procés, especialment la de la seva dilatada tramitació en el temps.

Com a conseqüència d'aquesta complexitat, l'Administració troba dificultats per afrontar el pagament als interessats, amb la urgència que es demana socialment, mitjançant l'aplicació de les previsions legals reguladores, amb caràcter general, de l'execució de les responsabilitats civils derivades de sentències penals.

Aquest Reial decret llei té com a objecte l'aprovació de determinades disposicions normatives, que necessàriament han d'adoptar rang legal, relatives a l'autorització de l'abonament de les indemnitzacions reconegudes judicialment mitjançant operacions de tresoreria; a l'establiment de les previsions procedimentals imprescindibles

per a la verificació i el control dels pagaments als afectats, i a la seva aplicació pressupostària posterior. Aquestes mesures pretenen dotar l'Administració General de l'Estat dels mitjans necessaris per dur a terme, amb agilitat i eficàcia, l'execució de la sentència abans esmentada.

La utilització de l'instrument normatiu del reial decret llei per establir les mesures necessàries per a l'execució per part de l'Administració General de l'Estat de l'esmentada resolució judicial, està justificada perquè en aquest cas hi concorren les circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86.1 de la Constitució espanyola. I això perquè és imprescindible posar en vigor, amb la màxima brevetat possible, les previsions legals necessàries a fi de respondre a la situació a què s'ha fet referència i posar fi, al més aviat possible, a la llarga situació d'inconclusió de la reparació efectiva dels perjudicis que han patit els afectats.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 26 de febrer de 1999,

DISPOSO:

Article 1. *Pagament de les indemnitzacions.*

El pagament de les indemnitzacions a què fa referència la sentència 895/1997, de 26 de setembre, del Tribunal Suprem, l'ha de fer la Direcció General del Tresor i Política Financera mitjançant operacions de Tresoreria, a càrrec del compte «Pagaments pendents d'aplicació. Indemnitzacions afectats síndrome tòxica. Sentència 895/1997».

Posteriorment a la seva execució, aquesta Direcció General ha de procedir a l'aplicació definitiva a pressupost dels pagaments efectuats en l'exercici, llevat dels efectuats durant el mes de desembre, que s'han d'aplicar al pressupost de l'exercici immediatament següent.

Article 2. *Tramitació de les propostes de pagament.*

Una vegada notificades i fermes les actuacions que, en fase d'execució de sentència, dicti la Sala Penal de l'Audiència Nacional, l'advocat de l'Estat les ha de comunicar a l'Oficina de Gestió de Prestacions Econòmiques i Socials de la Síndrome Tòxica.

Perquè es pugui fer el pagament de la manera més immediata possible, els interessats han d'haver aportat les dades necessàries per fer la transferència bancària o, altrament, haver indicat la forma alternativa de pagament escollida dins de les que preveu la normativa vigent.

Aquesta Oficina ha d'elaborar les relacions de perceptors afectats, que han d'incloure les dades necessàries per dur a terme el pagament a cadascun d'ells. El subdirector general de l'Oficina, d'acord amb els procediments de gestió aplicables i amb la fiscalització prèvia oportuna, ha de fer les propostes de pagament corresponents que, juntament amb aquestes relacions, s'han de remetre a la Direcció General del Tresor i Política Financera per al pagament als interessats.

Article 3. *Efectes de la notificació del dret de cobrament.*

L'expedició i la notificació d'acord amb la llei del dret de cobrament té plens efectes deslliuradors per a l'Administració General de l'Estat, i el dret de cobrament queda consignat en la mateixa Direcció General del Tresor i Política Financera, moment des del qual comença a comptar el termini de prescripció general que estableix l'article 46.1.b) de la Llei general pressupostària.

Article 4. *Informació a les Corts Generals.*

Mensualment, s'ha de donar informació a les Corts Generals dels pagaments efectuats per aquest concepte.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 26 de febrer de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern en funcions,
FRANCISCO ÁLVAREZ-CASCOS FERNÁNDEZ

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

4802 REIAL DECRET 326/1999, de 26 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de no residents. («BOE» 50, de 27-2-1999.)

La promulgació de la Llei 41/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de no residents i normes tributàries, representa la incorporació al sistema fiscal espanyol de la regulació independent de la imposició directa sobre la renda dels contribuents no residents en territori espanyol. El nou text legal recull les obligacions tributàries a què estan sotmesos els contribuents no residents, que abans contenia la normativa dels impostos sobre societats i sobre la renda de les persones físiques.

La integració en la nova Llei de la normativa legal aplicable als contribuents no residents exigeix, en correspondència amb el procés desenvolupat d'eliminar les disposicions relatives a l'obligació real de contribuir de les lleis que regulen els impostos personals, aprovar una norma reglamentària independent dels reglaments de l'impost sobre societats i de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

En aquest sentit, es fa necessari procedir a l'aprovació d'un nou text reglamentari que, sota la rúbrica de Reglament de l'impost sobre la renda de no residents, contingui les disposicions reglamentàries que despleguen el règim de tributació dels contribuents no residents que estableix la Llei 41/1998. D'acord amb la recomanació que fa en el seu dictamen el Consell d'Estat, s'ha procedit a integrar en el nou Reglament el règim de pagaments a compte de l'impost que estableix el títol III del Reial decret 2717/1998, de 18 de desembre. D'aquesta manera, la normativa reglamentària de l'impost sobre la renda de no residents queda recollida en una única disposició.

El desplegament reglamentari de l'impost sobre la renda de no residents es fa en virtut de les habilitacions que contenen l'articulat i la disposició final segona de la Llei, i incorpora les previsions necessàries per a l'aplicació del règim tributari dels contribuents no residents en territori espanyol.

Aquest Reial decret conté un únic article, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de no residents, dues disposicions addicionals, una de derogatòria i una de final. Al seu torn, el Reglament de l'impost es divideix en cinc capítols, vint articles i una disposició final.

El capítol I conté les disposicions reglamentàries relatives a la tributació de les rendes obtingudes a Espanya per contribuents no residents mitjançant un establiment permanent, necessàries per completar la regulació legal sobre la matèria en la mesura que no queden establertes

per la remissió general que fa la Llei a la normativa de l'impost sobre societats, llevat de les disposicions relatives al règim de pagaments a compte de l'impost, que s'inclouen en el capítol V.

El capítol II regula els aspectes reglamentaris de la tributació de les rendes obtingudes sense mediació d'un establiment permanent, llevat dels relatius al règim de pagaments a compte. Inclou les normes sobre la determinació de la base imposable d'activitats o explotacions econòmiques efectuades sense establiment permanent i la regulació de les obligacions formals i de declaració d'aquestes rendes.

El capítol III regula els aspectes reglamentaris del gravamen especial sobre béns immobles d'entitats no residents, en matèria d'obligacions formals i aplicació de les exempcions.

El capítol IV desplega l'article 33 de la Llei de l'impost, i regula el règim opcional per a contribuents residents en altres estats membres de la Unió Europea. El desplegament del règim conté les disposicions aplicables estructurades en tres aspectes: àmbit, contingut i procediment d'aplicació del règim.

El capítol V conté les normes reglamentàries del règim de pagaments a compte de l'impost sobre la renda de no residents, i regula en les dues seccions els corresponents a rendes obtingudes amb mediació d'un establiment permanent i sense, d'acord amb les característiques pròpies de les seves formes de tributació.

Finalment, la disposició final conté l'habilitació al ministre d'Economia i Hisenda per dictar disposicions de desplegament d'aquest Reglament i determinar la procedència d'utilitzar mitjans telemàtics de declaració.

En virtut d'això, a proposta del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió de 26 de febrer de 1999,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació del Reglament de l'impost sobre la renda de no residents.*

S'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de no residents que figura com a annex a aquest Reial decret.

Disposició addicional primera. *Remissions normatives.*

1. Les referències que fa la normativa en vigor al títol V del Reglament de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret 537/1997, de 14 d'abril, s'entenen fetes als preceptes corresponents del Reglament de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat per aquest Reial decret.

2. Les referències que fa la normativa en vigor al títol III del Reial decret 2717/1998, de 18 de desembre, pel qual es regulen els pagaments a compte en l'impost sobre la renda de les persones físiques i en l'impost sobre la renda de no residents i es modifica el Reglament de l'impost sobre societats en matèria de retencions i ingressos a compte, s'entenen fetes als preceptes corresponents del Reglament de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat per aquest Reial decret.

Disposició addicional segona. *Atribució de competències.*

L'atribució de competències que fan el Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre el valor afegit, el Reial decret 1629/1991, de 8 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre successions i donacions, o altres normes del mateix rang o inferior, específicament